

เทคนิคการอ่านสัญลักษณ์จังหวะของโคดาเย ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านค่าโน้ตสากล

โดยการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง

อัญชิษฐา ปิยะจิตติ

มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

บทคัดย่อ

ภาษาดนตรี เป็นอีกภาษาหนึ่ง ซึ่งมีคำศัพท์เฉพาะมากมาย ในการที่เราจะเล่นดนตรีให้เก่ง เล่นได้เกิดสุนทรียภาพ และไพเราะนั้น เราจำเป็นต้องอ่านโน้ตและเครื่องหมายต่างๆ ในโน้ตได้ ซึ่งโน้ตดนตรีทั่วโลกใช้เหมือนกันทั้งการอ่านและการเขียน โดยทุกคนสามารถอ่านโน้ตได้เหมือนกันทั่วโลก จึงมีคำกล่าวว่า โน้ตดนตรีเป็นหนึ่งในภาษาสากลของโลก การอ่านโน้ตโดยใช้เทคนิคการอ่านสัญลักษณ์จังหวะของโคดาเย เป็นอีกหนึ่งวิธีที่สามารถช่วยให้เราได้สามารถอ่านโน้ตได้ จากการปฏิบัติจริง ซึ่งจะสามารถเรียนรู้จากง่ายไปหายาก อย่างน้อยที่สุดควรอ่านโน้ตได้ เพราะโน้ตเป็นภาษาที่ใช้เขียนบันทึกเสียงดนตรีให้อยู่ในรูปของสัญลักษณ์ต่างๆ ทำให้สามารถศึกษาดนตรีได้เข้าใจง่ายขึ้นและผู้ที่อ่านโน้ตได้ย่อมสามารถพัฒนาทักษะทางดนตรีได้ดีขึ้นด้วย

คำสำคัญ : สัญลักษณ์จังหวะโคดาเย, การอ่านค่าโน้ตสากล, การเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง

Abstract :

Music is a language that has many vocabularies to learn. To be good at playing music instruments, we need to be able to read music notes and marks in the music sheet. Every note in the world shares the same way of reading and writing. Everybody will be able to read the notes even they live in different part of the world. As someone used to say that it is one of the universal languages in the world. Reading the notes with the Kodaly technique can help us learn how to read notes through practicing. It can also learn from the basic to advanced level. Everyone should at least be able to read notes. The notes are used to record music into different symbols. They can help students who study music understand and know how to develop their musical skill.

Keywords : Kodaly rhythm symbol, Note Values Reading, Learning through practicing

บทนำ

ความหมายโดยนัยที่ว่า “ดนตรีเป็นภาษาสากล” ที่มนุษย์สามารถนำมาใช้สื่อสารถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด แก่กันและกันถือว่าเป็นวลีที่ติดปากผู้คน คนไทยพูดภาษาไทย ก็จะสามารถเข้าใจกันตามความหมายของภาษา ส่วนคนต่างชาติที่ไม่ได้พูดภาษาเช่นเดียวกับคนไทย เมื่อจะพูดจากันก็ต้องอาศัยล่ามเพื่อทำการแปลความหมายเพื่อให้เกิดการเข้าใจที่ตรงกัน ดนตรีจึงเป็นเรื่องของสุนทรียศาสตร์ที่ว่าด้วยความสวยงาม และความไพเราะของเสียง ซึ่งต้องรับรู้และสัมผัสด้วยตนเอง หรืออาจจะกล่าวได้ว่า ดนตรีเป็นศิลปะ และเป็นสื่อที่เชื่อมโยงจิตใจ และอารมณ์ได้ในทุกวัฒนธรรม (อรรรณพ ภิรมย์ประเมศ 2556) การอ่านโน้ตดนตรีหรือบทเพลงต่างๆ ก็เช่นเดียวกันกับการอ่านหนังสือโดยทั่วไป กล่าวคือผู้เรียนหรือผู้อ่านจะต้องจดจำสัญลักษณ์หรือ

พยัญชนะเบื้องต้นที่ใช้ แทนเสียง เช่น ก,ข,ค,.....ฮ. หรือสระต่าง ๆ แล้วจึงนำสิ่งเหล่านั้นมารวมกันแล้วสะกดเป็นคำๆ จึงจะมีความหมาย ที่เราสามารถเขียนเป็นการแสดงออกถึงความรู้สึกนึกคิดต่างๆ และเป็นการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น ในทางดนตรีก็เช่นกันความคิดของผู้ประพันธ์เพลง(Composer) ที่แต่งเพลงออกมาจะถูกบันทึกไว้ด้วยตัวโน้ต เพื่อให้นักดนตรีได้เล่นและถ่ายทอดอารมณ์ออกมาให้ผู้ฟังได้โดยที่นักดนตรี ผู้นั้นไม่เคยรู้จักมาก่อนได้ ตัวโน้ตที่ใช้บันทึกในลักษณะต่าง ๆ นั้นจะกลายเป็นไวยากรณ์ของผู้ฟัง (ธนโชติ เกื้อเสนาะ 2556)

เนื้อเรื่อง

ทฤษฎีดนตรีสากลเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องศึกษาเพื่อเป็นแนวทางพื้นฐานสู่การปฏิบัติเครื่องดนตรี โน้ตสากลและเครื่องหมายต่างๆ คือสัญลักษณ์ที่ให้ปฏิบัติ ดังนั้นทฤษฎีดนตรีสากล จึงควรศึกษาและฝึกเพื่อให้เกิดทักษะ ปฏิบัติจนเกิดความคล่องแคล่วด้วยความเข้าใจ (บุญวิญญู สัมมา 2557) ส่วนสำคัญอีกส่วนหนึ่งของสาระดนตรี คือ ทักษะดนตรีซึ่งเป็นส่วนที่ช่วยให้เกิดความเข้าใจสาระดนตรีได้และจัดเป็นหัวใจของการศึกษาดนตรี ทักษะดนตรีแต่ละประเภทย่อมมีความสำคัญเท่าเทียมกัน ดังนั้น ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดนตรี ควรมีการเสนอทักษะดนตรีต่างๆ อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ ทักษะดนตรีประกอบไปด้วย ทักษะการฟัง (Listening) จัดเป็นทักษะที่จำเป็นมากสำหรับดนตรี เนื่องจากดนตรี เป็นเรื่องของเสียง การฟังย่อมจะมีบทบาทอย่างมากในการช่วยให้ผู้ศึกษาดนตรีมีความเข้าใจดนตรี ซึ่งนำไปสู่ความซาบซึ้งและรักดนตรีในขั้นต่อไป การฟังเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนศึกษา มิใช่เป็นเพียง ฟังเพลงทั่วไป เนื่องจากเพลงเป็นศิลปะมีองค์ประกอบและโครงสร้างที่ สลับซับซ้อนทักษะการฟัง จึงจำเป็นที่ต้องการศึกษาพัฒนาไป การฟังเป็นทักษะที่สามารถเรียนรู้ได้และ จัดเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญไม่ว่าผู้ศึกษาดนตรีเป็นวิชาเอก หรือผู้ที่รักและต้องการเข้าใจดนตรี ความซาบซึ้งใน ดนตรี จะ เกิดขึ้นได้ถ้าผู้นั้นมีทักษะการฟังพอเพียง ไม่จำเป็นที่ผู้นั้นจะต้องเล่นดนตรีได้หรือร้องเพลงได้ การฟังจึงเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการเรียนการสอนดนตรีในทุกระดับชั้น ทักษะการร้อง(Singing) การร้องเพลงเป็นกิจกรรมที่คนทั่วๆ ไปกระทำอยู่เสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสภาพสังคมปัจจุบัน ซึ่งเพลงยอดนิยม เป็นเพลงร้องเพลงที่นิยมหรือติดอันดับมัก เป็นเพลงที่คนทั่วไปนำมาร้องเล่นกันอยู่เสมอ อย่างไรก็ตามการร้อง เพลงเป็นทักษะดนตรีที่ต้องได้รับการฝึกฝนเช่นเดียวกับทักษะอื่นๆ ทางดนตรี ทั้งนี้ เนื่องจากการร้องเพลงมี หลากหลายลักษณะด้วยกัน ในการเรียนการสอนดนตรีผู้เรียนควรมีโอกาสได้ร้องเพลงลักษณะต่างๆ เช่น การร้องเดี่ยว การร้องหมู่ การร้องประสานเสียง รวมไปถึงการร้องเพลงประกอบการแสดงด้วย ทักษะการเล่น (Playing) การเล่นดนตรีเป็นทักษะที่สำคัญมากของผู้ที่ศึกษาดนตรีเป็น วิชาเอก สำหรับการศึกษาดนตรีตั้งแต่ ระดับอนุบาล ประถม และมัธยมนั้น ทักษะการเล่นดนตรีมิ ได้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนมีความชำนาญในการเล่นดนตรี เป็นเพียงเพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเล่นเครื่องดนตรีบางประเภท การเล่นดนตรีต้องใช้ เวลาในการฝึกซ้อมมากเพื่อให้มีทักษะการเล่น จึงควรเป็นวิชาที่สอนให้เฉพาะผู้ที่สนใจจะเรียน มิใช่เป็นวิชา บังคับสำหรับทุกคน การเคลื่อนไหว (Moving) การเคลื่อนไหวร่างกายเพื่อสนองตอบต่อดนตรีเป็นทักษะ พื้นฐานอย่างหนึ่งที่ช่วยสร้างเสริมความเข้าใจในดนตรีได้ เช่นเดียวกับการร้องหรือการเล่นดนตรี การเคลื่อนไหวร่างกายเป็นกิจกรรมที่เหมาะสมกับผู้เรียนทุกระดับชั้น โดยเฉพาะผู้เรียนในระดับอนุบาล และ ระดับประถมศึกษา ซึ่งสามารถใช้การเคลื่อนไหวร่างกายช่วยพัฒนาแนวคิดพื้นฐานทางดนตรีได้เป็นอย่างดี การสร้างสรรค์ Creating) การสร้างสรรค์ดนตรี หมายถึง การประพันธ์เพลงและ การอิมโพรไวเซชัน ซึ่งเป็นเรื่องของแสดงออกทางดนตรีที่ รวมเอาความรู้ ความเข้าใจทั้งหมดจึงเป็นทักษะที่ใช้ความรู้พื้นฐาน ทางดนตรีมาพอสมควร อย่างไรก็ตามการพัฒนาทักษะการสร้างสรรค์สามารถกระทำได้ในหลายลักษณะและ หลายรูปแบบ การอ่าน(Reading)

ทักษะการ อ่านสัญลักษณ์ทางดนตรี จัดได้ว่าเป็นทักษะสำคัญ พื้นฐาน ประการหนึ่งในการศึกษาดนตรี เนื่องจากดนตรีเป็นเรื่องของเสียง ซึ่งมีการบันทึกเสียงเป็น สัญลักษณ์ เพื่อใช้ในการถ่ายทอดเสียงต่างๆ ฉะนั้น การเข้าใจหรือแสดงออกทางดนตรีจึงมักต้อง ผ่านขั้นตอนการแปลหรือการใช้ สัญลักษณ์ดนตรีเสมอ ไม่ว่าทักษะใดๆ ที่กล่าวมาข้างต้นทั้งหมดนั้น ย่อมเกี่ยวกับทักษะการอ่านเสมอ อาจกล่าว ได้ว่าทักษะดนตรี ต่างๆ จะพัฒนา ได้อย่างดีเมื่อผู้เรียนดนตรีมีทักษะการอ่านที่ดี (สุพจน์ ขุนชาญชาติ 2551 อ้างถึงใน ณรุทธิ์ สุทธิจิตต์ 2540)

โคดาย (Kodaly. 1882 -1967) นักประพันธ์ชาวฮังการี ซึ่งในระยะต่อมามีชื่อเสียงในฐานะ นักวิชาการทั้งทางดนตรีและสาขาอื่นๆ คือ นักค้นคว้าทางดนตรีพื้นบ้าน นักภาษาศาสตร์ นักการศึกษา นัก ประพันธ์ และนักปรัชญา โคดาย เกิดที่เมืองเคชเคเมท (Kecskemet) โดยต้อง ย้ายตามบิดาซึ่งทำงานเป็น พนักงานรถไฟอยู่ตามเมืองเล็กๆ ที่มีธรรมชาติและความเป็นอยู่แบบชาวฮังการีแท้ ๆ จึงทำให้เขามีความซาบซึ้ง รักและสนใจในวัฒนธรรมพื้นบ้านเป็นอย่างมาก โคดายจึงรวบรวมเพลงพื้นเมืองและพยายาม ประพันธ์เพลง โดยใช้ลักษณะเพลงพื้นบ้านฮังการีเป็นหลักโดยมีเพื่อนชาติเดียวกันคือ Bela Bartok นักประพันธ์เพลงมีชื่อคน หนึ่งของโลกเป็นผู้ช่วยเหลือมาตลอดในระยะต่อมาโคดายต้องการถ่ายทอดวัฒนธรรมด้านดนตรี ให้กับชาว ฮังการีเขาจึงเริ่มหันมาสนใจการเรียนการสอนดนตรี และได้คิดค้นรวบรวมวิธีการสอนดนตรี ซึ่งกล่าวถึงหลักการ ประยุกต์สอน เทคนิควิธี สอนไว้อย่างละเอียดเป็นขั้นตอน ทำให้วิธีการสอนดนตรีของโคดาย เป็นการสอน ดนตรีที่หลายประเทศทั่วโลกนำไปเป็นหลักในการสอนดนตรีอย่าง กว้างขวาง สำหรับในประเทศฮังการี การ สอนดนตรีได้ใช้หลักการของโคดายมาตั้งแต่ ค.ศ.1945 และมีสถาบันเฉพาะจัดสอน และ อบรมการสอนของ โคดายแก่ผู้สนใจทั่วโลก ในลักษณะของสถาบันนานาชาติคือ Kodaly Pedagogical Institute of Music ตั้งอยู่ ที่เมืองเคชเคเมท ซึ่งเป็นบ้านเกิดของโคดาย

หลักการสำคัญของวิธีการนี้ คือ ดนตรีเป็นสิ่งหนึ่งที่สำคัญของชีวิตมนุษย์ซึ่งควรได้รับการพัฒนามา ตั้งแต่ยังเด็ก การฟังและการร้องเพลงเป็นทักษะดนตรีที่ควรเน้นเป็นอันดับแรก เพื่อให้เด็ก เข้าใจซาบซึ้งในดนตรี การอ่านดนตรี และการเล่นดนตรี การสร้างสรรค์เป็นสิ่งที่ดีควรสอนในระยะ ต่อมารวมทั้งการเคลื่อนไหวด้วย วรรณคดีดนตรีที่ควรนำมาใช้คือ เพลงพื้นบ้านเพราะใกล้ชิดกับผู้เรียนมากที่สุด ในระยะต่อมา จึงนำเอาเพลงชั้นสูง ที่มีคุณค่ามาใช้ในการเรียนการสอน หลักการนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการสอนดนตรีในทุกประเทศทั่วโลก ได้ โคดายเชื่อว่า ความสามารถทางดนตรี ได้แก่การอ่าน การเขียน และการคิด เป็นสิทธิของมนุษยชาติ ซึ่งการ เริ่มต้นการเรียนรู้ทางดนตรี ควรเริ่มต้นด้วยเครื่องดนตรีธรรมดาที่ทุกคนมีอยู่ประจำตัว คือ เสียงร้อง ซึ่งจะทำให้ดนตรี ซาบซึ้งเขาไปอยู่ในจิตใจเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตที่แท้จริง ในการเรียนรู้ทางดนตรี ที่จะทำให้เกิดการรับรู้ ทางดนตรี โดยสมบูรณ์ควรเริ่มเรียนตั้งแต่เด็กๆ ในระดับประถมศึกษา หรือในระดับอนุบาลศึกษา ในทำนอง เดียวกับการเรียนรู้ภาษาซึ่งมีภาษาแม่เป็นภาษาหลัก วรรณคดีดนตรีที่ควรนำมาใช้ควรเริ่มต้น คือใช้ดนตรี พื้นบ้านซึ่งจัดเป็นภาษาแม่ทางดนตรี วรรณคดีดนตรีที่ควรนำมาใช้ไม่ว่าจะเป็นดนตรีพื้นบ้านหรือดนตรี ประเภท อื่นๆ ควรเป็นดนตรีที่มีคุณค่าเพียงพอ

ระบบการสอนของโคดายเน้นการร้องเป็นหลัก ซึ่งรวมไปถึงการอ่านโน้ตด้วยวิธีการของโคดายที่ใช้ใน การสอน จึงมุ่งส่งเสริมในเรื่องการร้องและการอ่าน ซึ่งโคดายนำสิ่งต่างๆ ต่อไปนี้มาช่วยในการสอนดนตรี เพื่อให้ ผู้เรียนร้องและอ่าน ตลอดจนเป็นพื้นฐานในการฝึกทักษะอื่นๆ ทางดนตรีต่อไปด้วย

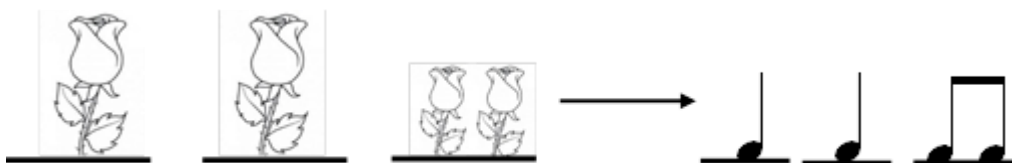
1. โทนิค ซอล - ฟา ได้แก่การใช้ระบบการเรียกชื่อตัวโน้ต ซึ่งมาจากภาษาลาติน คือ โด เร มี ฟา ซอล ลา ที (do re mi fa so la ti) ในการร้องและอ่าน โดยใช้โด เป็นเสียงหลัก หรือโทนิค ในบันไดเสียงเมเจอร์และ ลาเป็นเสียงหลัก หรือโทนิคบันไดเสียง ไมเนอร์ผู้เรียนเรียนรู้เกี่ยวกับระยะขึ้นคู่เสียงต่างๆ ไปเมื่อใช้ระบบ ซอล-

ฟา โดยทราบความสัมพันธ์ของระดับเสียงต่างๆ ที่ แปรเปลี่ยนไปตามกุญแจเสียงต่างๆ ในระยะต่อมา(ประมาณ ชั้นประถมปีที่2 หรือ3) ผู้เรียนเริ่มใช้ระบบ เรียกชื่อตัวโน้ต โดยใช้อักษรโรมัน คือ A B C D E F G แทนระดับเสียง ลา ที โด เร มี ฟา ซอล ควบคู่ไปกับระบบ ซอล-ฟา ทำให้ผู้เรียนจดจำระดับเสียงต่างๆ ได้ด้วย

2. สัญญาณมือ ควบคู่ไปกับการอ่านโน้ต ในระยะแรก หรือแม้กระทั่งในระยะต่อมา มาการใช้สัญญาณมือแทนระดับเสียงต่างๆ เป็นสิ่งที่ช่วยให้การเรียนรู้เรื่องระดับเสียงเป็น รูปธรรมมากขึ้น ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ระดับเสียงต่างๆ ได้ง่าย ซึ่งเป็นไปตามหลักการพัฒนาการเรียนรู้เนื่องจากผู้เรียนจะเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้ดีกว่า เมื่อสิ่งนั้นเป็น รูปธรรม สัญญาณมือแทนระดับเสียงนี้ โคดายดัดแปลงมาจากสัญญาณมือที่ จอห์น เคอร์เวน คิดขึ้นมา

3. สัญลักษณ์ของจังหวะ นอกจากโคดายจะใช้สัญญาณมือแทนระดับเสียงแล้ว โคดายยังมีการใช้ระบบสัญลักษณ์ต่างๆ แทนจังหวะเพื่อทำให้การเรียนรู้เรื่องจังหวะเป็นรูปธรรม โดยในระยะแรกการใช้สัญลักษณ์แทนจังหวะเป็นลักษณะของรูปภาพ ในระยะต่อมาเปลี่ยนเป็นสัญลักษณ์คล้ายตัวโน้ตในที่สุดตัวโน้ตแทนจังหวะจึงนำมาใช้ อย่างไรก็ตาม สัญลักษณ์คล้ายตัวโน้ตยังสามารถใช้ได้อยู่เมื่อผู้สอนต้องการเน้นเฉพาะจังหวะ นอกจากกำหนดสัญลักษณ์แทนจังหวะแล้วโคดายยังได้กำหนดเสียงใช้ในการเรียกสัญลักษณ์ต่างๆ ไว้เพื่อให้ผู้เรียนใช้พูดแทนการตบมือได้ด้วยสัญลักษณ์สำหรับสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ใช้มี ดังนี้

สัญลักษณ์เปโนภาพ (ผู้สอนอาจใช้สัญลักษณ์ใดๆ แทนก็ได้) โดยมีหลัก คือขนาดใหญ่จะแทนจังหวะยาว ขนาดเล็กจะแทนจังหวะสั้น

หลักการสอนของโคดาย มักเน้นให้ลงมือปฏิบัติ แก้ปัญหา คิดสร้างสรรค์ เพื่อฝึกให้อ่านโน้ตและปฏิบัติดนตรีได้ ซึ่ง จากหลักการดังกล่าว ควรเน้นให้ฝึกการปฏิบัติจริง กระบวนการเรียนรู้ที่ต่อเนื่องกันของกลุ่มคนเล็ก ๆ เพื่อร่วมกันขบคิด แลกเปลี่ยน แบ่งปันความรู้ และประสบการณ์แนวคิดใหม่ ๆ ทำความเข้าใจ ร่วมกันพัฒนาแก้ไขปัญหาก็แท้จริงเกี่ยวกับงาน และนำไปลงมือปฏิบัติการแก้ไขปัญหามาจริง โดยลักษณะเฉพาะของการเรียนรู้จากการปฏิบัติ (Action Learning) (ภิรญา นิยมเดชา 2557)

องค์ประกอบสำคัญในการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง

1. ปัญหา (Problem) Action Learning สร้างขึ้นจากปัญหา (โครงการ ความท้าทาย ประเด็นปัญหา หรือ งาน) ทางแก้ ซึ่งเป็นความสำคัญอย่างสูงต่อเอกัตบุคคล ทีม และหรือองค์กร ปัญหาควรเด่นชัด อยู่ในความรับผิดชอบของทีม และให้โอกาสแห่งการเรียนรู้ การเลือกปัญหาเป็นหลักเบื้องต้นของ Action Learning เนื่องจากเราเรียนรู้เมื่อแบกรับการกระทำบางอย่าง ซึ่งสามารถสะท้อนความคิดในการกระทำนั้นๆ ปัญหาให้กลุ่มได้เน้นบางอย่างที่เป็นจริงและสำคัญ นั่นก็คือตรงประเด็นและมีความหมายต่อกลุ่ม ปัญหาสร้างโอกาสให้เกิดการเรียนรู้

2. กลุ่ม (Group of 4-8 people) หลักของ Action Learning คือ กลุ่มการเรียนรู้ กลุ่มประกอบด้วยคนสี่ถึงแปดคนที่มาร่วมกันสำรวจปัญหา ขององค์กร การประกอบกันเข้าของกลุ่มหลากหลายและมีพื้นฐาน

ประสบการณ์ของตนเองที่แตกต่างกัน เพื่อให้เกิดมุมมองแตกต่างและได้รับมุมมองใหม่สุด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัญหาของ Action Learning กลุ่มอาจประกอบด้วยคนที่มาจากต่างองค์กรหรืออาชีพ เช่น ผู้ส่งมอบหรือลูกค้าของบริษัท ก็ได้

3. กระบวนการตั้งคำถามและการไตร่ตรอง (สะท้อนความคิดและการฟัง) Reflective questioning and Listening) โดยการเน้นที่คำถามที่ถูกต้องมากกว่าคำตอบที่ถูกต้อง Action Learning เน้นสิ่งที่คนไม่รู้เท่า กับสิ่งที่ตนรู้ กระบวนการ Action Learning แก้ปัญหาด้วยการถามคำถามเป็นครั้งแรก เพื่อให้เห็นลักษณะอย่างชัดเจนของปัญหา แล้วจึงสะท้อนความคิดหรือคิดไตร่ตรอง แล้วระบุทางแก้ที่เป็นไปได้ก่อนที่จะลงมือกระทำการ

4. ลงมือปฏิบัติ สำหรับผู้ทุ่มเทให้กับ Action Learning การเรียนรู้ที่แท้จริงจะไม่เกิดเลยหากไม่ได้กระทำการ เนื่องจากไม่มั่นใจว่าความคิดหรือแผนการจะทรงประสิทธิภาพ จนกระทั่งลงมือดำเนินการ ดังนั้นสมาชิกกลุ่ม Action Learning ต้องลงมือกระทำการ ฝ่าฟันกับการเปลี่ยนแปลงสำคัญใดใดในสภาพแวดล้อมหรือฝ่าฟันกับการขาดสารสนเทศที่สำคัญของกลุ่ม การกระทำจะเพิ่มพูนการเรียนรู้

5. การมุ่งมั่นสู่การเรียนรู้ (Commitment to Learning) ใน Action Learning การเรียนรู้สำคัญเท่ากับการปฏิบัติ ไม่ได้เน้นการแก้ปัญหาระยะสั้นเท่านั้น แต่ให้ความสำคัญแก่การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในระดับบุคคล กลุ่ม และองค์กร ยิ่งกลุ่มได้พัฒนาความรู้ ความสามารถมากเพียงใด คุณภาพของการปฏิบัติการเพื่อแก้ปัญหาเพิ่มขึ้นตามตัว

6. ผู้ชี้นำ (Action Learning Coach) ผู้ให้คำชี้แนะในการเรียนรู้จากการปฏิบัติมีความสำคัญกับกลุ่มเพื่อช่วยให้สมาชิกกลุ่มดำเนินการไปตามแนวทางที่ถูก ซึ่งจะช่วยในการแก้ปัญหาและการเรียนรู้ โดยจะกระตุ้นให้ตั้งประเด็น และเรียนรู้จากประสบการณ์ที่เกิดขึ้น

บทสรุป

หลักการอ่านโน้ตตามแนวคิดของโคตาย จะฝึกการอ่านสัญลักษณ์ แทนค่าโน้ต เพื่อเป็นการปูพื้นฐานจากง่ายไปหายาก เน้นกระบวนการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง โดยนำเทคนิคมาเชื่อมโยงกับองค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง ให้ฝึกแก้ไข้ปัญหา สำรจปัญหา ของการอ่านโน้ต นำมาตั้งคำถาม เพื่อให้เห็นลักษณะอย่างชัดเจนของปัญหา นำมาแก้ด้วยเทคนิคการสอนของโคตาย โดยมีผู้ชี้นำ คอยให้คำแนะนำให้เป็นไปตามแนวทางที่ถูกต้อง เพื่อเป็นกระบวนการที่ช่วยให้ทักษะการอ่านโน้ตได้แม่นยำขึ้น และเป็นการปูพื้นฐานในการปฏิบัติต่อไป

เอกสารอ้างอิง

ธนโชติ เกื้อเสนาะ.2556.ทฤษฎีเบื้องต้นเกี่ยวกับดนตรี.(Online).

<http://ton2556.blogspot.com/2013/07/musical-theory.html> .วันที่สืบค้น 18 พ.ค.2561

ภิรญา นิยมเดชา.2557.การเรียนรู้จากการปฏิบัติ (Action Learning).(Online).

www.phatthalung2.go.th/myoffice/2557/data/tkk3/25571204_170621_9384.docx .สืบค้นวันที่ 19 พ.ค. 2561

อรรณพ ภิรมย์ประเมศ.(2556).ความเข้าใจและกลั่นไอของดนตรี.(Online).

<https://www.kitarudeemusic.com/single-post/2013/05/01/บทความตีๆเกี่ยวกับดนตรีและ>

เด็ก .สืบค้นวันที่ 20 พ.ค.2561

Kodaly, Zoltan. (1882). The Selected Writings of Zoltan Kodaly. Budapest: Corvine.